

Sygnatura akt VI Ka 1130/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 marca 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Ficek

Protokolant Dominika Koza

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2020 r.

przy udziale Ewy Grott Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

sprawy **J. B.** ur. (...) w Ł.

syna A. i K.

oskarżonego z art. 284 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 13 września 2019 r. sygnatura akt II K 1995/18

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu wydatków na ustanowienie obrońcy w postępowaniu odwoławczym;
3. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE				
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1130/19		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1			
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA				

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 13 września 2019 roku sygn. akt II K 1995/18		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
0.11.3. Granice zaskarżenia		

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia				
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości			
# w części	#	co do winy		
#	co do kary			
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia			
0.11.3.2. Podniesione zarzuty				
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji				
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu			
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy			

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
1Ustalenie faktów w związku dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za				

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że dowody ujawnione na rozprawie, a w szczególności zeznania świadków w osobach: pokrzywdzonego S. Z., T. T. (1), S. P. oraz R. Z. (1) oraz wyjaśnienia oskarżonego i ustalone na ich podstawie okoliczności nie są wystarczające do uznania za udowodniony fakt popełnienia przez oskarżonego czynu z art.284 § 2 kk,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>podczas gdy dowody te i pozostałe przeprowadzone na rozprawie, ocenione we wzajemnym ze sobą powiązaniu prowadzą do jednoznacznego wniosku, że J. B. dopuścił się zarzucanego mu czynu, zwłaszcza, że oskarżony, obok niedostarczonych przedmiotów, nie zwrócił pokrzywdzonemu przyjętych za zobowiązanie się do przewozu jego rzeczy - 100 funtów</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że dowody zebrane w sprawie są niewystarczające do przyjęcia winy i sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu przestępstwa. Oskarżony przedstawił linię obrony, która nie została w toku postępowania sądowego przekonująco zakwestionowana. Już w postępowaniu przygotowawczym</p>				

wskazał, że rzeczy należące do pokrzywdzonego S. Z., uprzednio przekazane mu do przewozu z Wielkiej Brytanii do Polski przez R. K. w imieniu pokrzywdzonego, ostatecznie przekazał M. S. (1), gdy wykonanie usługi stało się niemożliwe. Wersję oskarżonego w zakresie trudności z powrotem do Polski, niezależnych od niego (ostatecznie oskarżony pozostał w Wielkiej Brytanii), potwierdził jego ówczesny pracodawca T. T. (2). Co się zaś tyczy osoby M. S. (1), to R. Z. (2), znajomy pokrzywdzonego, przyznał, że M. S. (2) był jego podwykonawcą na terenie Wielkiej Brytanii (montował dostarczane meble i odbierał je w imieniu R. Z. (1)). Ma rację Sąd I instancji, że R. Z. (1) nie można posądzić o składanie zeznań intencjonalnie korzystnych dla oskarżonego. J. B. nigdy nie widział pokrzywdzonego. Przewoził meble na zlecenie R. Z. (1) z Polski do Wielkiej Brytanii,

które na miejscu odebrał R. K.. Nie dziwi zatem, że kontakt telefoniczny oskarżony miał z R. Z. (1) a nie pokrzywdzonym, zaś M. S. (2) przebywał tam, gdzie wcześniej oskarżony dostarczał meble. Oskarżony wyjaśnił też co zrobił po tym, gdy zadzwonił do niego pokrzywdzony. Nie jest nielogiczne, że oskarżony był przekonany, iż rzeczy były własnością R. Z. (1) (tylko z nim na początku miał kontakt telefoniczny). Oskarżony wyjaśnił, że po telefonie pokrzywdzonego kontaktował się w sprawie rzeczy z M. S. (1), który zapewniał, że sprawa jest wyjaśniona, zaś później kontakt z nim się urwał. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że przewóz rzeczy odbył się poza normalnym - sformalizowanym zleceniem usługi przewozu. Chodziło o wykorzystanie okazji, że oskarżony miał wracać do Polski i prawdopodobnie taki nieformalny

kurs będzie tańszy. Nie przemawia zatem na niekorzyść oskarżonego, że zdecydował się na przewiezienie rzeczy oraz nie pytał o zawartość pudeł i wartość rzeczy. Oskarżony już w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że pobrane 100 funtów za przewóz przekazał z rzeczami M. S. (1) (k. 122). Wydaje się, że tego fragmentu wyjaśnień oskarżonego skarżący nie zauważył, skoro na nieoddaniu 100 funtów buduje zasadniczy argument apelacji. Oskarżony podał, że pieniądze oddał z rzeczami, czyli zanim skontaktował się z nim pokrzywdzony. Nie wiadomo więc dlaczego miałby ponownie oddać pobraną kwotę. Pamiętać przy tym trzeba, że oskarżony działał w przekonaniu, iż załatwia sprawę z właściwą osobą albo przynajmniej upoważnioną do tego. W sprawie nie ma dowodu, który podważyłby zwrot 100 funtów przez oskarżonego. Na marginesie można

jedynie dodać, że gdyby teoretycznie przyjąć, iż pieniądze nie zostały zwrócone, to i tak nie byłoby to wystarczające do przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego za przywłaszczenie powierzonego mienia. Brak zwrotu pieniędzy, uwzględniając, że nie ma dowodów na to, by oskarżony nie chciał zrealizować usługi a uniemożliwiły mu to okoliczności od niego niezależne, mógłby co najwyżej skutkować odpowiedzialnością cywilną z tytułu niewykonania umowy.

Z wyjaśnień oskarżonego i T. T. (2) jasno wynika, że oskarżony nie twierdził, że usługę przewozu wykona od razu po zabraniu rzeczy. Wskazywał, że czekał na kolejne zlecenie spedytora firmy, bo samo przewiezienie tych rzeczy byłoby nieopłacalne. Natomiast przewóz rzeczy uniemożliwiły mu przeszkody leżące po stronie T. T. (1) (trudna sytuacja finansowa firmy, właściciel nie

miął pieniędzy na
ściągnięcie
oskarżonego).

Oskarżony
przekazując rzeczy
M. S. (1) działał w
pełnym
przekonaniu, że
w ten sposób
załatwia sprawę.
Nie miał wówczas
świadomości, że
rzeczy należą do
pokrzywdzonego.

Rozmawiał z tymi
osobami, do których
miął kontakt.
Później dopiero
zadzwoił do niego
pokrzywdzony.

Oskarżony opisał
jak ten kontakt
wyglądał, zaś jego
tłumaczenia nie
wydają się
niedorzeczne. Nie
można przy tym
pomiąć, że według
oskarżonego mogło
być tak, iż obiecał
pokrzywdzonemu
zwrot rzeczy, ale nie
wywiązał się z tej
obietnicy z powodu
M. S. (1), który
rzeczy nie przekazał
oskarżonemu
(k.122).

Pokrzywdzony nie
był pewny czy
oskarżony wyraził
zgodę na to, by S. Z.
wynajął samochód,
który zabierze rzeczy
(k.181v.). Jest to
zatem okoliczność,
którą nie sposób
poczytać na
niekorzyść
oskarżonego. Nie

sposób także z przekazania M. S. (1) rzeczy pokrzywdzonego, uwzględniając pozostałe okoliczności sprawy, wyprowadzić wniosku, że w ten sposób wypełnił on znamiona czynu z art.284 § 2 kk. Oskarżony działał w pełnym przekonaniu, że przekazując rzeczy M. S. (1), po rozmowie z R. Z. (1), realizuje wolę uprawnionego do ich rozporządzaniem.

Jeszcze raz trzeba podkreślić, że w świetle wyjaśnień oskarżonego kontakt z pokrzywdzonym miał po przekazaniu rzeczy M. S. (1).

Bez znaczenia dla sprawy pozostaje uprzednie wydanie wyroku nakazowego przez inny skład Sądu Rejonowego w Zabrze. Wyroku nakazowego, od którego sprzeciw wniósł także obrońca oskarżonego.

Dodać jeszcze trzeba, że Sąd odwoławczy dostrzegł pewne rozbieżności w relacjach oskarżonego oraz pokrzywdzonego i

<p>świadka R. Z. (1). Wynikają one w dużej mierze z upływu prawie 4 lat od zdarzenia do złożenia w sądzie aktu oskarżenia. Nadto oskarżony pierwsze wyjaśnienia złożył dopiero w maju 2017 roku, zaś świadkowie o wiele istotnych kwestii byli wypytywani dopiero w postępowaniu sądowym. Nawet jeśli można uznać w jakimś zakresie wyjaśnienia oskarżonego za zastanawiające, to i tak kwestią zasadniczą było zweryfikowanie jego linii obrony przez przesłuchanie w charakterze świadka M. S. (1), czego nie udało się zrobić w toku całego postępowania. Pozostała zatem wersja oskarżonego, która co do zasady zasługiwała na uwzględnienie.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy oskarżonego J. B. do ponownego rozpoznania Sądowi</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Rejonowemu w Zabrzu				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
niezasadność zarzutu czyni niezasadnym wniosek				
3.2.	<p>obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść orzeczenia, a to art.4 kpk, art.7 kpk, art.167 kpk, art.366 § 1 kpk i art.410 kpk przez nieustalenie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a to nieprzesłuchanie - w charakterze świadka - M. S. (1), wobec konieczności sprawdzenia linii obrony oskarżonego i ustalenia, czy rzeczywiście doszło do przekazania mu rzeczy S. Z. oraz przy założeniu, że je przyjął - ustalenia, jak nimi rozporządził</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				

<p>Sąd Rejonowy nie uchybił wskazanym przepisom. Już na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony powołał się na przekazanie rzeczy M. S. (1). Mimo tego linii obrony oskarżonego nie sprawdzono. W postępowaniu rozpoznawczym Sąd Rejonowy podjął wszelkie czynności, by tę osobę przesłuchać (patrz załącznik adresowy). M. S. (2) przebywa na terenie Wielkiej Brytanii, nie ustalono miejsca jego pobytu, zaś z adresu w Polsce został wymeldowany (k.33 załącznika adresowego).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy oskarżonego J. B. do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrzu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

niezasadność zarzutu czyni niezasadnym wniosek			
1 OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
1 ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
pkt 1, 2 i 3 zaskarżonego wyroku			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów apelacji prokuratora i dlatego utrzymał w mocy uniewinnienie oskarżonego. Konsekwencją tego			

<p>jest utrzymanie także w mocy rozstrzygnięć o kosztach procesu. W razie uniewinnienia w sprawach z oskarżenia publicznego koszty procesu ponosi Skarb Państwa. Dotyczy to kosztów sądowych, jak i kosztów związanych z obroną z wyboru.</p>				
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>				
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>			
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>				
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>				
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>				
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>				

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia				
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia				
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia				
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania				
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku				
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności			

1 Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	oskarżony korzystał na rozprawie odwoławczej z pomocy obrońcy z wyboru, który złożył wniosek o nieuwzględnienie apelacji prokuratora i zasądzenie kosztów adwokackich; apelacja nie została uwzględniona i dlatego koszty adwokata z wyboru, w wysokości opłaty podstawowej, musi na rzecz oskarżonego ponieść Skarb Państwa		
3	wobec niezasadności apelacji oskarżyciela publicznego, zgodnie z art.636 § 1 kpk, koszty procesu za postępowanie odwoławcze obciążają Skarb Państwa		
1 PODPIS			

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana